

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRavno
SODIŠČE

IV U 186/2021-26

UPRavno sodišče RS, ODDELEK V CELJU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče v CELJU
dne 18.5.2023
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Celju, je po višji sodnici svétnici Meliti Ambrož kot sodnici posameznici,

ob sodelovanju sodne zapisnikarice Tanje Čmak,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper

toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-303/2021/4 z dne 25. 11. 2021 v zvezi z odločbo Upravne enote Žalec št. 090-55/2021-4 z dne 25. 8. 2021,

po **3. maja 2023** opravljeni javni glavni obravnavi,

z dnem dokončnosti zvočnega prepisa zapisnika glavne obravnave 18. maja 2023,

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo zavrnila pritožbo prosilke z dne 6. 9. 2021 zoper odločbo Upravne enote Žalec št. 090-55/2021-4 z dne 25. 8. 2021 (v nadaljevanju organ). Uvodoma je ugotovila, da je organ zavezanec za dostop do informacij javnega značaja po 1. členu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) in da informacije, ki so bile predmet prosilquine zahteve, spadajo v njegovo delovno področje v smislu določb ZDIJZ. Z izpodbijano določbo je organ s 1. točko izreka prosilkini zahtevi ugodil v obliki posredovanja fotokopije gradbenega dovoljenja iz zadeve št. 351-500/1977, s prekritimi osebnimi podatki. Z 2. točko izreka pa je organ zavrnil prosilkino zahtevo v delu, ki se je nanašal na posredovanje gradbenega dovoljenja iz zadeve št. 351-780/1968, ker je ugotovil, da z dokumentom ne razpolaga. Prosilka odločbo organa izpodbija v celoti, saj v zvezi s prvo točko izreka navaja, da dokument, ki ji je bil poslan, ni dokument, ki ga je zahtevala. V pritožbi zoper 2. točko izreka pa nasprotuje ugotovitvi organa, da z gradbenim dovoljenjem iz zadeve št. 351-780/1968 ne razpolaga.
2. V zvezi s pritožbo zoper 1. točko izreka izpodbijane odločbe je tožena stranka ugotovila, da zoper 1. točko izreka izpodbijane odločbe prosilka vloga pritožbo na podlagi drugega odstavka 27. člena ZDIJZ v zvezi s četrnim odstavkom 25. člena ZDIJZ in ne glede na nepravilnost načina odločitve (morala bi izdati delno zavrnilno in ne ugodilno odločbo), da pritožba prosilke ni utemeljena. Gradbeno dovoljenje št. 351-500/77-6/9 z dne 15. 12. 1977, s katerim se je seznanila prosilka, je namreč edino gradbeno dovoljenje, ki je v zadevi št. 351-500/1977, na katero se sklicuje prosilka v zahtevi. Tožena stranka ni našla razlogov za dvom, da ne bi verjela razlagi organa v dopisu št. 090-55/2021-6 z dne 8. 9. 2021, v katerem je ta navajal, da številka 1977 iz zadeve 351-500/1977 pomeni letnico, enako tudi številka 77 iz gradbenega dovoljenja št. 351-500/77-6/9, le da je ta okrajšana in je namesto 1977 napisano 77. Torej gre za gradbeno dovoljenje št. 351-500/77-6/9 z dne 15. 12. 1977, ki je edino izdano v zadevi št. 351-500/1977. Izraz »(REŠENA) 2. 2. 1978«, ki ga navaja prosilka v pritožbi, pomeni, da je bila zadeva št. 351-500/1977 rešena dne 2. 2. 1978, oziroma pomeni pisarniško odredbo (rešena) z datumom (2. 2. 1978) odredbe za vložitev zadeve v arhiv.
3. V 2. točki izreka izpodbijane odločbe pa je organ zavrnil dostop do gradbenega dovoljenja iz zadeve št. 351-780/1968, ker je ugotovil, da te zadeve nima. Upoštevajoč navedbe organa v dopisu št. 090-55/2021-10 z dne 22. 11. 2021 in

ob vpogledu v zaslonsko sliko njenega iskanja v zbirki zadev do leta 1990, tožena stranka ne dvomi, da organ z zadevo št. 351-780/1959, iz katere je bilo zahtevano predmetno gradbeno dovoljenje, ne razpolaga. Prosilki zato ni dolžan posredovati dokumenta, s katerim ne razpolaga v času zahteve, niti ga ni dolžan za ta namen pridobivati od drugih organov.

4. Na drugačno odločitev tožene stranke pa ne vplivajo pritožbene navedbe, da imajo gradbena dovoljenja trajno hrambo. V pritožbenem postopku dostopa do informacij javnega značaja tožena stranka nima pristojnosti, da bi se spuščala v presojo zakonitosti in smotrnosti ravnanja organa, pravilnost njegovega poslovanja ter vprašanje, zakaj organ ne razpolaga z zahtevanimi dokumenti in ali bi glede na svoje pristojnosti z njimi moral razpolagati. Presoja lahko (le) vprašanje, ali organ dejansko razpolaga z dokumenti, ki so predmet zahteve in ali ti predstavljajo prosto dostopno informacijo javnega značaja.

5. Tožeča stranka v tožbi odločitvi tožene stranke oporeka in navaja, da razpolaga z dvema potrdiloma, kdaj je bila napravljena vloga in kdaj rešena. Dne 17. 8. 2021 ji je uslužbenka zagotovila, da sta dovoljenji v računalniku, torej je imel organ, poleg poslanega gradbenega dovoljenja, v evidenci za stranko , tri gradbena dovoljenja. Dvomi v pravilnost zapisnika o izločitvi in uničenju dokumentarnega gradiva, ki mu je potekel rok hranjenja z dne 4. 2. 2003, ko bi naj bilo odbranega 15 tekočih metrov dokumentarnega gradiva in se sprašuje, kako je bilo dne 10. 11. in 18. 11. 2011 ter sedaj 17. 8. 2021, če je temu gradivu potekel rok hranjenja 4. 2. 2003 in je bilo takrat uničeno, vse še vedno evidentirano v računalniku. Opozarja tudi, da imajo gradbena dovoljenja trajno hrambo in se ne smejo uničiti. Sklicuje se na dopis Ministrstvu za pravosodje in javno upravo, Inšpektorat za javno upravo Ljubljana, v zvezi s Predlogom za inšpekcijski pregled upravnega poslovanja Upravne enote Žalec, v katerem je Upravna enota Žalec navedla tudi, da je bilo pri dejanskem odbiranju arhivskega gradiva ugotovljeno, da se zadeva 351-500/1977 na ime stranke ne nahaja v stalni zbirki, zadeva 351-780/1968 pa ni bila določena za arhivsko gradivo. Da se zadeva ne nahaja v stalni zbirki, je bilo ugotovljeno šele, ko je stranka . želela vpogled v zadevo. Upravna enota Žalec je pod številko 020-16/2012-11 z dne 8. 6. 2012 izdala potrdili za oba gradbena objekta, da sta „zaključena“, v njenih potrdilih z dne 18. 11. 2011 pa piše, da sta gradbeni dovoljenji za oba gradbena objekta „rešeni“. Nadalje je napisano, da je upravni organ vpogledal v kartotečno kazalo in ugotovil, da je bila vloga vložena na ime stranke , s številko zadeve 351-500/1977, s kratkim opisom vsebine gradbeno dovoljenje in navedenim datumom vložitve vloge dne 5. 8. 1977 ter z oznako „zaključeno“ z dnem 2. 2. 1978, na kartotečni kartici pa ročno piše „Reš. 2/2.“ Prav tako na potrdilu ni navedeno kako se je postopek zaključil, na potrdilih Upravne enote Žalec pa je napisano, da sta obe zadevi »rešeni« z gradbenim dovoljenjem.

- 3
-
6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi ter prereka vse navedbe tožeče stranke v tožbi, razen v kolikor se z njimi izrecno ne strinja. Navaja, da so neutemeljene tožbene navedbe, da prejeta gradbeno dovoljenje ni to, ki ga je tožeča stranka zahtevala. Tožbena navedba, da je na gradbenem dovoljenju, ki ga je prejela, z roko napisan isti dan rešitve, to je 2. 2. 1978, kot na dokumentu, ki ga je iskala, izkazuje tožnično nerazumevanje datumov na dokumentih. Gradbeno dovoljenje, ki ga je zahtevala iz zadeve 351-500/1977, predstavlja gradbeno dovoljenje št. 351-500/77 z dne 15. 12. 1977, kot edino gradbeno dovoljenje v zadevi 351-500/1977. Z roko napisan datum na štampiljki na zadnji strani prejetega dokumenta pa predstavlja datum rešitve zadeve in se ujema z datumom, ki izhaja iz odredbe v podatkih Lotus notes in v izpisu zadeve, ki jo je prejela tožeča stranka in je priloga te tožbe. Prav tako iz tožbenih navedb izhaja, da tožeča stranka ve, na koga se nanašajo osebni podatki, ki so bili prekriti na posredovanem gradbenem dovoljenju, zato drži ugotovitev tožene stranke, da tožeča stranka dejstva, da je gradbeno dovoljenje prejela brez osebnih podatkov, ni izpodbijala. Glede na navedeno so tožbene navedbe glede tega dela izpodbijane odločitve v celoti neutemeljene, izpodbijana odločitev tožene stranke pa pravilna in zakonita.
 7. Odločitev tožene stranke v zvezi z 2. točko izreka pa temelji na opravljenem ugotovitvenem postopku, v katerem je prejela pojasnila organa v obliki dopisa, št. 090-55/2021-10 z dne 22. 11. 2021 s prilogami, iz katerih je razvidno, da je bilo dejstvo o neobstoju predmetne zadeve v zbirki dokumentarnega gradiva organa že leta 2012 oziroma 2013 predmet poizvedovanj takratnega Inšpektorata RS za promet, energetiko in prostor in Inšpektorata za javno upravo, poleg tega pa iz dopisov št. 021-25/2011-70 z dne 18. 11. 2011 in št. 020-16/2011-4 z dne 27. 1. 2012, posredovanih tožeči stranki in njenemu takratnemu pooblaščenцу, izhaja, da je organ podatke iz zadeve št. 351-780/1968, s katerimi je razpolagal, tudi posredoval (kopija kartice), prav tako pa je v zvezi z zadevo št. 351-780/1968 tožeči stranki izdal tudi Potrdilo št. 020-16/2012-11 z dne 8. 6. 2012, na podlagi 180. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) o dejstvih, o katerih ne vodi uradne evidence. Glede tožbenih navedb, ki se nanašajo na ta del odločitve, pa tožena stranka najprej navaja, da so navedbe tožeče stranke, da ji je ob vložitvi zahteve 17. 8. 2021 uradna oseba organa ob vpogledu v računalnik potrdila, da obe gradbeni dovoljenji ima, tožbena novota, saj tožeča stranka teh dejstev ni navajala v upravnem postopku, niti ni pojasnila, zakaj jih ni oziroma da jih ni mogla. Poleg tega tožena stranka z vpogledom v dokumente zadeve ugotavlja, da so te navedbe v nasprotju z listinskimi dokazi spisa, saj iz dokumenta, št. 090-55/2021-2 z dne 24. 8. 2021 (Uradni zaznamek), izhaja, da je bilo uradni osebi organa sporočeno, da zadeva št. 351-780/1968 ni ohranjena. To dejstvo pa je organ v dopisu št. 090-55/2021-6 z dne 8. 9. 2021 pojasnil tudi tožeči stranki. Podatki, s katerimi razpolaga tožeča stranka (o tem, kdaj je bila zadeva rešena, signirni znak, ipd.), pa po presoji tožene stranke ne izkazujejo obstoja zahtevanega dokumenta, prav tako tega ni mogoče trditi za

potrdilo, št. 020-16/2012-11 z dne 8. 6. 2012, ki je bilo izdano tožeči stranki na podlagi 180. člena ZUP o dejstvih, o katerih ne vodi uradne evidence.

8. Upoštevajoč te navedbe in razloge, ki jih je navedla tožena stranka v izpodbijani odločbi, so tožbene navedbe glede zavrnitve tega dela zahteve v celoti neutemeljene. Odločitev tožene stranke o potrditvi odločitve organa, da z gradbenimi dovoljenjem iz zadeve št. 351-780/1968 ne razpolaga, pa je po izvedbi ugotovitvenega postopka s strani tožene stranke, pravilna in zakonita.

Odločanje po sodnici posameznici in oprava glavne obravnave

9. Sodni senat je 12. 4. 2023 na podlagi tretje alineje drugega odstavka 13. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) sprejel sklep, da o zadevi odloča sodnica posameznica. Nobena od strank v zvezi z navedenim v postopku ni podala pripomb.
10. Sodišče je v zadevi opravilo narok za glavno obravnavo 3. 5. 2023, kjer je sodišče vpogledalo in prebralo vse listine upravnega spisa zadeve ter listinske priloge strank, predložene v spis, in sicer A1 do A16 in B1-B3.
11. Tožba ni utemeljena.
12. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da ZDIJZ v 1. členu določa, da ta zakon ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, kar v povezavi z določbo prvega odstavka 2. člena istega zakona pomeni, da je namen zakona zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (načelo prostega dostopa).
13. Namen ZDIJZ je uresničitev ustavne pravice iz 39. člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju Ustava), ki v okviru pravice do svobode izražanja določa tudi, da ima vsakdo pravico pridobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon.
14. Sodišče pojasnjuje tudi, da ZDIJZ v 4. členu določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Iz navedenega določila torej izhaja, da je eden od pogojev, da je možno neko informacijo obravnavati kot informacijo javnega značaja, ta, da se mora nahajati v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega

dokumentarnega gradiva. Če se tak dokument ne nahaja, ga zavezanec prosilcu sploh ne more pokazati.

15. Ker v obravnavani zadevi ni sporno, da je Upravna enota Žalec zavezanec, ki mora omogočiti dostop do informacije javnega značaja v skladu s 1. členom ZDIJZ, je sodišče po vpogledu v listine upravnega spisa ugotovilo, da je v zadevi sporna odločitev iz 1. točke izreka odločbe Upravne enote Žalec št. 090-55/2021-4 z dne 25. 8. 2021, ki jo je tožena stranka, zato ker je organ s 1. točko izreka izpodbijane odločbe zahtevi v delu, ki se nanaša na posredovanje gradbenega dovoljenja iz zadeve št. 351-500/1977, ugodil, pravilno obravnavala na podlagi drugega odstavka 27. člena ZDIJZ v zvezi s četrtem odstavkom 25. člena ZDIJZ. Po presoji sodišča je tožena stranka prepričljivo utemeljila tudi ugotovitev, da je gradbeno dovoljenje št. 351-500/77-6/9 z dne 15. 12. 1977, s katerim se je seznanila prosilka, edino gradbeno dovoljenje v zadevi št. 351-500/1977. Odločitev je namreč oprla na dopis organa št. 090-55/2021-6 z dne 8. 9. 2021, ki je razložil pomen oznak na zadevi¹ in utemeljil ugotovitev, da je kot zahtevani dokument iz zadeve št. 351-500/1977 prepoznal gradbeno dovoljenje št. 351-500/77-6/9 z dne 15. 12. 1977 in ga posredoval prosilki.
16. Sporna v obravnavani zadevi pa je tudi odločitev tožene stranke, ki se nanaša na zavrnitev dostopa do gradbenega dovoljenja iz zadeve št. 351-780/1968, ker organ z zadevo ne razpolaga v fizični obliki. Sodišče ugotavlja, da sporna odločitev temelji na pojasnilu organa v dopisu št. 090-55/2021-10 z dne 22. 11. 2021, v katerem je organ toženi stranki pojasnil, da se zadeva v zbirki dokumentarnega gradiva Lotus Notes, ki jo sestavljajo 4 zbirke (aktivna zbirka, tekoča zbirka, stalna zbirka in zbirka zadev do leta 1990), ne nahaja. Organ je pojasnil tudi, da je bila zadeva št. 351-780/1968 sicer v zbirki zadev do leta 1990 evidentirana, ob odprtju te zadeve s strani uradne osebe pa je bilo ugotovljeno, da je iz rubrike „mesto hranjenja“ izhajalo, da zadeve v arhivu ni najti² in nadaljnjem pojasnilu organa o načinu in postopkih prevzema gradiva leta 1995 od takratne Skupščine Občine Žalec. Da se zadeva fizično ne nahaja v stalni zbirki je bilo ugotovljeno, ko je prosilka leta 2011 želela pridobiti gradbena dovoljenja. Poleg tega je organ navajal, da zadeve št. 351-780/1968 ni izločil in uničil, saj se že v času odbiranja arhivskega gradiva, ki so ga vedno opravili pred izločanjem dokumentarnega gradiva, ni nahajala v stalni zbirki dokumentarnega gradiva.
17. Po presoji sodišča je tožena stranka odločitev, da organ z zahtevanim gradbenim dovoljenjem ne razpolaga, dodatno utemeljila tudi z ugotovitvijo, da je organ

¹ „Številka 1977 iz zadeve 351-500/1977 pomeni letnico, enako tudi številka 77 iz gradbenega dovoljenja št. 351-500/77-6/9, le da je ta okrajšana in je namesto 1977 napisano 77. Torej gre za gradbeno dovoljenje št. 351-500/77-6/9 z dne 15. 12. 1977, ki je edino izdano v zadevi št. 351-500/1977. Izraz »(REŠENA) 2. 2. 1978«, ki ga navaja prosilka v pritožbi, pomeni, da je bila zadeva št. 351-500/1977, rešena dne 2. 2. 1978, oziroma pomeni pisarniško odredbo (rešena) z datumom (2. 2. 1978) odredbe za vložitev zadeve v arhiv. Gre torej za isto zadevo, to je zadevo št. 351-500/1977“.

² Zaslonska slika zadeve št. 351-780/1968.

tožečo stranko o obstoju oziroma možnosti dostopa do zahtevanega gradbenega dovoljenja obvestil že v dopisu št. 021-25/2011-70 z dne 18. 11. 2011 in št. 020-16/2011-4 z dne 27. 1. 2012, o čemur pa je z dopisom št. 060-2/2012-2 z dne 14. 3. 2021 obvestil tudi Inšpektorat za javno upravo, in dopisom št. 021-29/2013-40 z dne 4. 6. 2013 Inšpektorat RS za promet, energetiko in prostor. Utemeljitev odločitev pa temelji tudi na ugotovitvi, da so bili prosilki in njenemu pooblaščenцу poslani³ iz zadeve št. 351-780/1968 kopija kartice in izdano Potrdilo št. 020-16/2012-11 z dne 8. 6. 2012. Ob upoštevanju navedenega tudi sodišče ne dvomi v pravilnost sklepa tožene stranke, da organ zadeve št. 351-780/1968 ni izločil ali uničil, saj se ta zadeva že v času odbiranja arhivskega gradiva ni nahajala v stalni zbirki dokumentarnega gradiva.

18. Po vpogledu v zgoraj navedene in upravnemu spisu priložene listine, sodišče soglaša s presojo tožene stranke, da je bilo z navedenim pojasnilom in priloženimi dopisi ter zaslonskem posnetku izkazano, da zahtevani dokument ne obstaja in da na podlagi navedenega tožena stranka ni mogla podvomiti, da organ z navedenimi informacijami razpolaga, vendar jih v celoti ne posreduje oziroma ne želi posredovati.
19. Iz zgoraj navedenega razloga sodišče zavrača tožbene navedbe, ki se nanašajo (smiselno) na nepravilno in nepopolno ugotovitev dejanskega stanja, ki temelji na trditvi tožeče stranke, da je obstoj spornega dokumenta izkazan s potrdilom št. 021-25/2011-70 z dne 18. 11. 2011. Tudi po presoji sodišča sta organ in tožena stranka prepričljivo pojasnila, zakaj s spornim dokumentom organ ne razpolaga, kar posledično pomeni, da organ z zahtevanimi dokumenti ne razpolaga in jih prosilki iz tega razloga ne more posredovati. Po presoji sodišča je tožena stranka pravilno zaključila, da kriterij materializirane oblike, zahtevan v prvem odstavku 4. člena ZDIJZ, ni izpolnjen, zato dvom tožeče stranke v pravilnost te odločitve, nima podlage v listinah priloženega spisa.
20. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo.

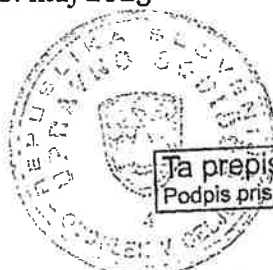
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Celje, 18. maj 2023

Višja sodnica svétnica:

Melita Ambrož, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

³ Dopis št. 021-25/2011-70 z dne 18. 11. 2011 in št. 020-16/2011-4 z dne 27. 1. 2012.

